

Mededeling: met ingang van volgende week [redacted] begint het nu volgen de programma na het nieuws van 9 uur, [redacted] zelfde zondagavond, zelfde zender Hilversum 3. Van hal 10 tot 10 uur NOS Jazz met o.a. de opnamen van het Internationaal Jazz Festival Amsterdam 1982 in de Meervaart.

MdR, NOS Jazzgeschiedenis, deel 144. Minton's Play House in Harlem New York, 1941. Zoals Don Byas frases verhoogd of verlaagd herhaalde op zijn tenorsaxofoon, zo deed dat trompettist Roy Eldridge, het idool van Dizzy Gillespie die hem destijds was opgevolgd in de band van Teddy Hill, en deze Hill was nu de manager van Minton's Play House. Die verhogingen en verlagingen zouden een van de typische kenmerken worden van de nieuwe jazz, Bebop. We horen Roy Eldridge nu met Herbie Fields op tenorsaxofoon en Thelonious Monk aan de piano, de andere musici zijn onbekend - Jerry Newman, die jazzliefhebber die deze opnamen maakte, was helaas erg slordig in het noteren van namen, titels en data. "Body and soul".

plaat 1 Roy Eldridge: Body and soul (Sour, Heyman, Green)
B/2 - 8:46 - Xanadu 123

"Body and soul", in Minton's gespeeld, 1941, door Roy Eldridge-trompet, Herbie Fields-tenorsaxofoon, Thelonious Monk-piano. De name van bassist en drummer zijn niet bekend. De huis-ritmesectie van Minton's Play House bestond toen uit Thelonious Monk-piano, Nick Fenton-bas en Kenny Clarke-drums. Monk, en Clarke die vanwege zijn toen ongebruikelijke accenten door Teddy Hill 'Klook-Mop' genoemd werd, en 'Klook' is de bijnaam gebleven van Clarke, Monk en Clarke waren door hun spel in die tijd mede verantwoordelijk voor het ontstaan van wat Bebop zou worden, in deze Jerry Newman-opnamen zijn voortdurend plekken aan te wijzen waarvan wij nu kunnen zeggen dáár is een begin van Bop. Luistert u eens naar Thelonious Monk, bassist Nick Fenton, (Klook doet hier praktisch niet mee), en verder trompettist Joe Guy. In "I got rhythm", genoemd "Rhythm riff".

plaat 2 Joe Guy: Rhythm riff or: I got Rhythm (Gershwin)
B/1 - 9:16 - Xanady 112

"I got rhythm", op de plaat als "Rhythm riff", Minton's Play House
1941 met Joe Guy-trompet, Thelonious Monk-piano en Nick Fenton-bas.
Trompettist Hot Lips Page was 33, een groot jazz en bluesmusicus die
geen echte binding had met nieuwlichters als Monk en Clarke of de
zeer jonge, ^{als was} (20), Joe Guy die ook in ander opzicht aan een opkomende
mode meedeed: het spuiten van heroine. Maar Lips mocht graag jammen,
en met iedereen. Joe Guy begint, let u vooral op Monk achter hem,
dan tenorsaxofonist Herbie Fields, gevolgd door Hot Lips Page.
De laatste chorus heeft Joe Guy voor de eerste 16 maten, Monk speelt
de bridge, de laatste 8 gaan gezamenlijk. "Sweet Lorraine", slot van
deel 144, NDS Jazz Geschiedenis, MdR.

plaat 3

Hot Lips Page: Sweet Lorraine (Parish, Burwell)
B/2 - B:24 - Xanady 107

NA 111174
bon 51452
00000
o/n 15.8.82